

LIBRIS

We know
books

© Editura EIKON

București, Calea Giulești 333, Sector 6,
cod poștal 031310, România

Difuzare / distribuție carte: 021 348 14 74
0733 131 145, 0728 084 802
difuzare@edituraeikon.ro

Redacția: 021 348 14 74
0728 084 802, 0733 131 145
contact@edituraeikon.ro
www.librariaeikon.ro

Editura Eikon este acreditată de
Consiliul Național al Cercetării Științifice
din Învățământul Superior (CNCSIS)

ISBN: 978-606-49-0920-6

DTP: Mihăiță Stroe

Editor: Valentin Ajder

Cinzia Demi

Rațiunea zilelor

Poezii

Traducere din limba italiană
de Irina Lupu

Prefață de Giovanna Rosadini

E I K O N

București, 2023

Cuprins

- 5 Prefață (Giovanna Rosadini)

RAȚIUNEA ZILELOR

- 11 *va trebui să înțelegem ce ne face*

DIN MAMĂ ÎN FIU

- 15 *vei lăsa mâna mea*
16 *nu va exista alt fundal*
17 *ale primelor lovituri*
18 *dar timpul este o grădină*
19 *din orașul meu îmi amintesc*
20 *aș vrea să știu și mă trezesc*
21 *ridic perdeaua la fereastră*
22 *apoi se ridică vocea*
23 *mă gândeam la credința în*
24 *acum mă întorc la astăzi la*

ÎN NUMELE MĂRII

- 27 *mereu aștepti să se întâmple ceva*
29 *sus la castel zidurile sunt de piatră*
31 *nu iubești câmpul când ești tânăr*
33 *era primăvară de-abia începută*
35 *mai trimite-mi o îmbrățișare*

- 39 să zbori
40 și să respiri ai vrea
41 și încerci să te ocupi
42 și nu reușești să încrucișezi
43 și ai vrea să coși din nou
44 încercați acum să aterizați
45 și să zbori jos jos în
46 dar să zbori, nu
47 struguri de vin bun
48 și să fie o clipă

MATERIAL NERECICLABIL

- 51 noi pentru viață
52 am fost doar un decupaj de timp
54 niciodată nu ne-ar fi părut
55 plânsul devenise un păcat
56 aveam fața în mâini
58 un cer incredibil de albastru
60 un astfel de Crăciun nu se putea

ACEL SEMN CARE LIPSEȘTE

(FEBRUARIE 2020 – IANUARIE 2021)

- 65 ți-e dor de acel semn
66 să aștepți în timp ce albina trece
67 și ca întotdeauna iată martie
68 mă uit la orhideea de pe masa din bucătărie
70 lui Rolando

- 72 la Lacul Como
74 este totul un vârtej de rândunici
76 ploaia a căzut abundent
78 e foc drumul care se întoarce
80 la Ca' Del Costa, Monghidorovara 2020
81 la sfârșitul lui august
83 lucrurile nu au nume
85 octombrie a trecut într-o clipă
87 vine prin ceață și soare
89 este deja zăpadă în decembrie
91 ianuarie trebuie trăit imediat
*

UMBRA CASELOR

- 95 prima a fost ca începutul
96 a doua a fost o ivire
97 a treia este singura care contează
98 a patra este un mesaj
99 a cincea a fost o plajă
100 a șasea a fost ziduri antice
101 a șaptea este lucrul altora
102 a opta este o urcare
103 a noua a fost o încercare
104 a zecea a fost o pensiune
105 penultima este un refugiu
106 ultima este o grădină

107 Nota autoarei

va trebui să înțelegem ce ne face
să credem în grâne să facem
nisip de clepsidră în mâini
pentru a nu rupe cristalele aurite
pentru a ne întoarce acolo unde ne-am născut

în casa cu pereți albi
unde totul are un nume
pe care îl rostim fiecare graniță
este un apel care repede traversează
se extinde în lume

într-o suflare de adiere prin
păstăi de salcâm și cearșafuri ușoare
în lumina oblică a obloanelor
din împărțășania jurată pe
simulacrul transparent al mării

va trebui să înțelegem ce ne rămâne
din nebunia sărbătorii căldura
flăcării care încă
apără tinerețea
trupurilor noastre îmbrățișate

în zori între aburi, în timp ce
se scufundă umbra siluetelor
care au fost lângă noi și dintr-o
dată memoria este un rău
paralizant umanitatea se afundă

în rațiunea întunecată
macii se luptă să înflorească
și un timp imobil nu
explică nu glorifică dar nu
neagă rațiunea zilelor

DIN MAMĂ ÎN FIU

vei lăsa mâna mea
voi lăsa mâna ta
vor fi valuri înalte
spumă ce va încreți
hainele sare pe piele

în cioburile ascuțite pe care
le voi strânge pe fund
voi citi conturul tău
voi recunoaște oamenii mei
vocea liniștită a tatălui

cu ierburile de pe margine
voi hrăni reflexele de lumină
din părul tău printre
ochiuri de praf
îmi voi imagina culoarea

nu va exista alt fundal
decât vorbele noastre
și arderea jocurilor
voi ascunde respirația
pentru a mai fura una

alor tăi pentru a nu încălca
regula pe care mi-am impus-o
matricea care slăbește
strânsoarea desface frânghia
în casa acum liniștită

va fi ca pe creastă
între semne de zăpadă și plâns
unde mi se încetoșa în tăcere
privirea pe sudoarea
primelor juituri

ale primelor lovituri
mândria acelei mingi pierdute
cu întoarcerea câinelui
să te urmărească și să te adulmece
pentru o nouă alergare

a fost un San Bernard
cel din fotografie era mai
înalt decât tine îl mângâiai
ascultând țipetele rândunicilor
pe cerul ca menta

întinși pe iarbă în miros
de nalbă fiecare mișcare
fiecare nor pare un vâl
de focuri festive o
rafală de râsete-n aer

dar timpul este o grădină
unde trec culorile și anotimpurile
și pământul se deschide florilor
aromelor fructelor umede
în voia vântului

așezați în față
îți simt respirația încălzită
de copil revăd obrații
roșii ai câmpiilor dar
ochii sunt zboruri schimbate

sunt ca niște păsări care
știu gândurile lumii
umplu curțile cu bătălii
și țipete o provocare pentru
străpungerea flăcărilor din laturi

din orașul meu îmi amintesc
inocența mării îmi
sunt dragi brazdele dintre rândurile
de viță de vie mă mișcă
biserica cu băncile ei spre golf

ce îți vei aminti tu
ce îți va plăcea la acest oraș
în mirosul dimineții
când te vei trezi
cu ochii la pervaz

ce semnal vor avea
buzele tale încercând
tandrețe în serile pline
de aer și voci la un acord
de cântec la o bătaie de inimă

aș vrea să știu și mă trezesc
respirând pe geam pentru
a-ți scrie numele
în autobuzul care mă duce
pe pod în noapte

promisiunile mele sunt note
pe care le reascult cercuri în care
mă închid argint de vânt
pe Reno mirosind a fulgere
în patul său de ploaie

căutând harul cinei
și îmbrățișarea tatălui tău
în această ceață care decolorează
granițele în timp ce se confruntă
iubirea libertatea destinelor

ridic perdeaua la fereastră
ploaia clătește
fiecare presimțire de îngheț
nicio umbră de mare
niciun suflu de iarbă nu se pierde

departe se spală vasele și
pahare și îmi repet că a fost
ieri ora când au vibrat geamurile
la corzile penei și s-au deschis
străjile stelelor din cer

se aștepta o cometă
ca și cum ar fi fost funicularul
cerul care ar fi adus luminoasa
noapte puternică întărire
de lună de lemn și de portocal